

GILLETTE MEN DIED

Ferdinando Frega — Nando the Scribe

GILLETTEOVI LJUDI SU UMRILI

THE FAMILY · 05

U čovjekovu životu mnogo toga postoji usporedno, ali prve ostaju nužnost i potreba.

Unutar tih dviju dimenzija čovjek se otkriva, ali duhovni dio hrani se emocionalnim odlukama – nikada hladnim, logičnim razmišljanjem.

Danas je bio moj dan, dan posvećen mojim kolegama iz Gillettea koji su umrli na kraju svojega vremena u tvrtki.

Prva misao otišla je mojem ocu, kako je i bilo prirodno. Činilo se da suzama nema kraja, sve dok mi tihi glasić iznutra nije rekao: prestani biti curica, ti si Gilletteov čovjek – a moj otac, sa svoje fotografije na grobu, kao da se odobravajući smiješio.

Zatim sam otišao posjetiti Marija, kolegu iz tvrtke kojega sam upoznao u godinama svojega oca, a uz njega sam našao i Guida – sva trojica u istoj radnoj skupini, ali svaki s drukčijom osobnošću.

Poštovali su me, brinuli se za mene, i svaka je prilika bila dobra da se ispriča priča, anegdota, onako kako je zna ispričati samo onaj tko dolazi iz prodaje.

Zatim sam se, u jednoj crkvi – jer udaljenost do mjesta gdje su doista pokopani nije bila dopuštena – sjetio Giuliana, svojega prijatelja i voditelja regije koji me je obučio, i doktora Di Tullio, direktora prodaje one Gillette Italije koja je tvrtku učinila velikom, izgrađujući ljude koji nikada nisu poznavali umor i bili su ponosni što su gladijatori naoružani oštricama.

Zatim sam, na kraju dana, pomislio na djeda Campa. Nikada ga nisam upoznao osobno – godine u kojima smo obojica bili aktivni nisu se preklapale – ali tri su nas stvari povezivale.

Bili smo prodavači, pisci i slobodni zidari, a da se krug zatvori, obojica smo razmišljali o tome kako izgraditi sustave koji će promijeniti svijet i ljude u njemu: on je to uspio fizički, ja to pokušavam kognitivno, i obojica smo znali da je to bilo teško, ali ne i nemoguće – kao što uvijek biva kad se rađa nešto novo.

Zbogom svim Gilletteovim ljudima.

Ferdinando